

[PRZYNAUCZANIE *sb n*

Tekst nie oznacza pochyleń; pierwsze a prawdopodobnie jasne (tak w nauczać).

sg A przynauczani(e). ◇ I przynauczani(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Udzielanie wskazówek natury religijnej, nauczanie, pouczanie:

przynauczanie czyje [= kto przynaucza]: PLebanowie y słudzy Kościelni/ maią fię napierwei dobrze wyvczyć/ aby na łpowiedzy/ przynauczaniem łwem/ połtępowali tak łkażdem/ iakiego vmysłu/ kogo być vznaią. UstKościel 114.

Szereg: »przynauczanie i (po)cieszenie«: A Plebanowie albo Kaznodzieie z obudwu Testamentow piłma świętego/ takowe Xięgy albo części obierać y przedłie brać maią/ ktore ołobliwie czału kaźdego/ potrzebne przynauczanie y poćiełlenie dawaią UstKościel 162, 174.

Cf [PRZYNAUCZAĆ]

ZCh